

Javanan Magazine - 2014 – Los Angeles , USA

از گوشه و کنار شهر خبرهایی شنیدیم و داریوش رو بیش از پیش فعال تر . دنیا این روزای داریوش رو چی پر کرده ؟

بعد از دوازده سال فعالیت و پیام رسانی در ضمینه آسیب های اجتماعی که تیشه به ریشه هموطنان ما نه فقط در داخل سرزمین مان بلکه در سراسر جهان زده داریم در آستانه سال جدید ، فصلی جدید رو در بنیاد غیر انتفاعی آینه آغاز میکنیم. همیشه معتقد بودم که آزادی از هر نوع ظلم یا آسیبی که به جامعه خورده نه با رفتن کسی بدست میاد و نه با آمدن دیگری. آموختم که آزادی فقط و فقط با آگاهی بدست میاد

آموختم تا زمانیکه حقیقت آزاد نیست، آزادی حقیقت ندارد.

همه همیشه در مورد اینکه چگونه می‌آییم و چگونه می‌رویم صحبت می‌کنند، میخواه کمی در مورد اینکه در بین این آمدن و رفتن چگونه ایم و چقدر برای جامعه جهانی مون مفید میتوانیم باشیم صحبت کنیم.

متأسفانه با گذشت زمان، با تمام پیشرفت‌های علمی آمار آسیب‌های اجتماعی رو به افزایش بوده. آسیب‌هایی مثل بیماری اعتیاد، نقض حقوق بشر، بیماری ایدز، معضل کودکان خیابانی و کار و بسیاری آسیب‌هایی که موزیانه و موریانه وارستون‌های اجتماع و نسل‌ها را از پای درمی‌اورند.

همیشه هدف ما در بنیاد آینه توانمند کردن جامعه با آگاهی، آموزش و پیشگیری بوده چرا که تلفیقی از این سه مقوله تنها راه مسلح کردن جامعه در مقابل این آسیب‌هاست.

امروز با بنیاد آینه مایلم روزنه‌ای دیگر را به روی هموطنان در آتش نشسته ام باز کنم و از آنجا که معتقدم زخم‌های جامعه متعلق به فرد فرد ما هستند، میخواهم از همه هموطنانم دعوت کنم که در کنار هم و با هم بر این زخم‌ها مرهم گذار باشیم.

در راستای تأسیس یک مرکز اطلاعاتی در رابطه با آسیب‌ها هستیم که زیباییش در این است که به دست خود مردم و متخصصین خدمتگذار گردانده خواهد شد.

ما سالهای است که از طریق برنامه‌های آموزشی تلویزیونی و رادیویی هفتگی مان، کنفرانس‌های آموزشی رایگان و گردهمایی راهیان دنیای بهبودی و ارائه برنامه‌های آگاهی دهنده در سطح مدارس و دانشگاه‌ها، تلاش کردیم که جامعه رو در مقابل بیماری خانوادگی و جهانی اعتیاد مسلح کنیم. امروز هم در راستای همین اهداف و برای تکمیل این سفر عاشقانه ای که دوازده سال پیش آغاز کردیم در صدد گسترش ترکردن خدماتی که میتواند در رسیدن به جامعه ای سالم ما را زودتر به هدف برساند هستیم.

ما هرگز کالایی برای فروش نداشتیم، هدف ما همیشه خدمت و دست نیازمندان را در دست توانمندان گذاشتن بوده و بس. این بار هم با برگزاری اولین فاندریزینگ بنیاد آینه در واشنگتن دی سی به همین منظور از عزیزانی چون خانم هما سرشار، فریدون فرح‌اندوز، دکتر ایرج شمسیان، فرامرز اصلانی و مایکل عزیز دعوت کردیم تا در شب برنامه در کنار همه شما عزیزانی باشند که مایلید با اهداف بنیاد آینه همگام و همزبان باشید. این گالا در هیلتون مک لین تایسن کورنر در شب شنبه 27 دسامبر برگزار خواهد شد و عزیزانی

که مایل هستند یار راه آینه باشند میتوانند از طریق تارنمای ما اطلاعات لازم را در رابطه با این برنامه بدست آورند.

مشکل ما در کل همیشه این بوده که همه می خواهند فرد مهمی باشند اما نه انسان مفیدی.

میخواهیم یک رازی رو با شما در میان بازارم:

فقیر اونی نیست که نداره، فقیر اونیه که داره و نمی بخشه، فقیر اونیه که داره و انکار میکنه ، فقیر اونیه که داره و کمک نمیکنه ...

قر اقتصادی تنها مشکل ملت ما نیست ، به هر سو که نگاه کنی می بینید جامعه رو یک فقر معنوی اسیر کرده، از فقر عاطفی گرفته تا فقر سیاسی، از فقر رفاه تا فقر خدمت ، و در کل یک فقر فرهنگی.

همیشه گفتیم بیماری اعتیاد مادر آسیب های اجتماعی است، من معتقدم فقر فرهنگی یا همان فقر پنهان جامعه ما مادر بیماری اعتیاده که در انتهای ریشه تمامی درد های است که ملت ما با آنها دست بگیریانه ، و همه هم با پنهان کاری و انکار از کنار این حقیقت سالها و شاید قرن هاست که میگذرند

این فقر همان گرد و خاکی است که بر کتاب های فروش نرفته کتابفروشی ها نشسته،

این فقر همان گرد و خاکی است که بر ذهن غوطه ور در انکار و ناکارآمدی مسئولین نشسته، این فقر فدان آگاهی والدین در مورد بیماری خانمانسوز اعتیاده که با پیشگیری فرزندانشون را واکسینه نمیکنند.

اشکال اینجاست که وقتی مشکل رو نبینیم ، به دنبال ریشه کن کردنش هم نخواهیم بود.

برای رهایی از این بیماری فرهنگی هم مثل بیماری اعتیاد اول باید به آن اعتراف کنیم، باید اعتراف کنیم که در مقابلش شکست خوردیم. باید اعتراف کنیم که ساله است فقط دلخوشیم و فخر میفروشیم که مالک یکی از فرهنگ های غنی دنیا هستیم، کدام فرهنگ؟ فرهنگ دروغ؟ فرهنگ خود محوری؟ فرهنگ انکار؟ فرهنگ خود بزرگ بینی؟ فرهنگ توهمند؟ توطنده؟

آیا هرگز فکر کردید که این همه نواقص فرهنگی ریز و درشت چه عوارض خانمانسوزی رو با خودش به ارمغان میاره ؟

چرا بجای افغانستان و یا آمریکای جنوبی که مرکز تولید مواد مخدر دنیا هستند باید سازمان ملل از سال 2005 اعلام کند که ایران بیشترین آمار معتادین را در دنیا دارد؟

آیا چیز دیگری غیر از یک بیماری فرهنگی میتوانه باعث و بانی این پیامد باشد؟

حل مسئله با درک مسئله آغاز میشود، برای ریشه کنی مسئله اول باید آن را ریشه یابی کنیم: فرهنگ انکار، فرهنگ قدرت طلبی، فرهنگ خودسансوری...

بزارید اصلاً من امروز با شما که یک رسانه مردمی هستید و با هموطنانم مصاحبه کنم.

اولین سوالی که میخواهم مطرح کنم اینه که به نظر شما مسئولیت هر یک از ما در مقابل این نوافض فرهنگی و این آسیب ها چیه؟

و سوال بعدی اینکه راهکار چیست؟

بگذارید این سوال شما بهانه ای باشد برای اندیشیدن...

بزارید برای اینکه به شما در جوابگویی کمکی بشه سری بزنیم به فلسفه گاندی، از دیدگاه گاندی خطر در کمینه وقتی این هفت شرایط در زندگی یک ملتی فراهم بشه:

ثروت، بدون رحمت

لذت، بدون وجودان

دانش، بدون شخصیت

تجارت، بدون اخلاق

علم، بدون انسانیت

عبادت، بدون ایثار

سیاست، بدون شرافت

خوب حالا از دیدگاه شما راهکار چیست؟ چه باید کرد؟ چه کسی و یا چه مرجعی قراره به بیماری اعتیاد ، این معضل جهانی و کشنده رسیدگی کنه ؟

بیش از 75 سال پیش خود معتادین به این نتیجه رسیدند که فریاد رسی نیست، که ناجی در کار نیست و انتها درد در ماست و درمان نیز هم...

این روش امتحان خود را سالهاست با پیروزی پس داده :

دستیابی به آزادی بدون یک رهبر ، دستیابی به آزادی بدون ضرب و شتم ، دستیابی به آزادی و رهایی از بیماری اعتیاد با همبستگی و در کنار هم بودن ، و ایثار عشق ، آن هم عشق بلاعوض

شرط ورود: تصمیم و انتخاب خود بیمار

ما در بنیاد آینه معتقدیم که آگاهی کلید آزادی و رهایی از این هیولای خانماسوز است. منظور فقط خود بیماران نیست، این یک بیماری خانوادگی است و وقتی یک بیمار در خانه هست کل خانواده بیمار میشود و وقتی بیمار به بھبودی میرسد کل خانواده هم بھبود می یابد. میتونم به جرأت بگم که امروز به دلیل گسترش بخصوص مواد محرک در سراسر دنیا بخصوص در جامعه ایرانی ، خانواده ای نیست که حداقل یک بیمار اعتیاد در خود نپروراند. درد اینجاست که همیشه خیلی زود دیر میشود، و متأسفانه همه بعد از وقوع حادثه و فاجعه دست بکار میشوند. لذا خانواده ها نیز می بایست در قدم اول از ماهیت این بیماری آگاهی داشته باشند و بعد در مورد پیشگیری قدم های لازم را بردارند ، چرا که کمبود و یا بهتر بگم فقدان بودجه های لازم برای پیشگیری آن هم در سطح مدارس نه فقط در سرزمین ما بلکه در آمریکا هم یکی از بانیان گسترش این بیماری کشنه شده.

حالا میرسیم به اینکه این آگاهی رو از کجا و به چه صورت میشود در اختیار جامعه در دمند گذاشت. یکی از اهداف ما که برای امکان پذیری ارائه اش در تدارک اولین برنامه فاندریزینگ بنیاد آینه در واشنگتن دی سی هستیم دقیقا تأسیس یک مرکز اطلاع رسانی و آگاهی رسانی جهانی در رابطه با این بیماری و آسیب های جانبی آن هستیم که زیبای آن در این نکته است که با یاری و حمایت متخصصین دلسوز و عاشق در سراسر دنیا فعالیت خواهد کرد. عزیزان نیازمند در هر کجای دنیا میتوانند با این مرکز تماس بگیریند و بر اساس نیازهای خود راهنمایی های لازم در اختیار آنها قرارداده شود. به موازات این هدف،

ما در بنیاد آینه در صدد تأسیس یک مزرعه بهبودی، یک مرکز بازپروری رایگان هستیم که سرای بهبودی و عشق بلاعوضی خواهد بود برای همه عزیزانی که از بیماری اعتیاد رنج می‌برند و تصمیم به ترک دارند. در آینده نزدیک بیشتر در این مورد اطلاع رسانی خواهیم کرد. هدف ما این است که این مزرعه بهبودی به یاری، حمایت و به دست خود مردم فعالیت داشته باشد. همیشه گفتیم درد در ماست و درمان نیز هم.... شفای درد ما درون فرد فرد ماست، بیاییم از خود محوری به سلامت محوری با هم و در کنار هم برسیم چون فریاد رسی نیست. برای رسیدن به بهبودی میابنی در کار نیست.

عجبیه که به هر سو می‌نگری جامعه شناس هست اما جامعه ساز نه! همه از درد صحبت میکنند اما هیچکس از ریشه کنی و پیشگیری از آن صحبت نمیکند. همه حرف‌ها زده شده، زمان زمانه آشتی با حقیقته، زمان زمانه ترمیم از درونه، زمان زمانه تصفیه تفکر هاست. زمان زمانه سم زدایی ذهن هاست و از بند انکار رها شدن و در عمل دست بکار شدن. متأسفانه نا آگاهی جامعه از ماهیت و ریشه بیماری اعتیاد و تلفیقی از این دیدگاه با برخوردهای غلط سنتی باعث شده که خانواده‌ها با انکار با این بیماری برخورد کنند و زمانی متوجه میشوند که خانه در آتش نشسته و فرزندانشان در دام آتش اعتیاد در حال سوختن هستند. آرزو و امید ما در بنیاد آینه سم زدایی بینش اشتباه و برخوردهای نا کارآمد و وابستگی‌های ناسالم است که باعث سوق دادن اشخاص بیمار به سوی بیماری میشود. مایلیم با دعوت از مردم به همگام بودن و یار راه این هدف بودن جامعه را به در عمل حضور داشتن و از خواستن و داشتن‌ها به بودن و ساختن‌ها برسانیم.

این حضور همه ماست که از کلام تا سکوت، از دردمند تا توانمند، از پیر و جوان آینده و سلامت جامعه ما رو نقش میزنه.

در جهانی که هر روز کوچک و کوچکتر می‌شود و آسیب‌های اجتماعی اش بزرگ‌تر و کشنده‌تر، آنچه همه دل‌های ما را به هم نزدیک تر میکند قدرت مرهمگذاری و همدلی و همزبانی ماست. آگاهی کلید رهایی است و ما می‌توانیم با قدرت عشق آغاز گر نابودی نیروی تعصبات و تفکرات و اعمال اشتباه و مخرب باشیم و با هم فضایی را بسازیم که در آن صدای شفا بخش بهبودی و درک متقابل و عشق بلاعوض طنین انداز شود.

هر کدام از ما جزئی از یک مجموعه جهانی هستیم با عقائد، اعتقادات، تفکر و جهان بینی متفاوت، و راز بقای ما پذیرش هم و احترام به حرمت انسانی یکدیگر میباشد. بیاییم باور کنیم نیروی آدمی بی کران است، باور کنیم هیچ کاری از اراده‌آدمی

خارج نیست، باور کنیم خورشید بخارتر ما طلوع میکند، باور کنیم لایق بودن و بخصوص در کنار هم بودن هستیم، باور کنیم که اکنون مهمترین لحظه است و فردا خیلی دیر است، باور کنیم که ما هم میتوانیم با هم و در کنار هم جامعه ای سالم بسازیم و باور کنیم که در مقابل قدرت عشق "غیر ممکن" هم سر تعظیم فرو می آورد. یادمان باشد که به هنگامی که دنیا فکر ما نیست، اگر خاموش بشیئم روا نیست...

Los Angeles, 2014 – Dariush Eghbali , Founder and President of Ayeneh Foundation